k výkonu tomu obdrželi od měst. rady ve smyslu § 13 služ. pragm. předepsané povolení. Že by povolení takové měli, netvrdí sami.

Dále stížnosti namítají, že napadeným rozhodnutím bylo porušeno nabyté právo, poněvadž prý ani jmenovací dekret vydaný měst. obcí Žižkovem, resp. Smíchovem, ani služ. instrukce platná v době ustanovení pro zvěrolékaře obce Žižkova, resp. Smíchova neobsahují takového omezení. Než i tato námitka je bezdůvodná, poněvadž takového nabytého práva nelze odvoditi ze zmíněného negativního obsahu dekretu, resp. instrukce platné v době ustanovení st-lů. Rovněž nelze práva takového nabýti faktickým výkonem soukr. praxe. Právo takové mohlo by býti založeno toliko positivním ustanovením normy nebo positivním výrokem obsaženým v dekretu. Že by se tak bylo stalo, netvrdí ani st-lé sami. — — — —

Č. 7874.

Zaměstnanci veřejní: Pro úřední zvěrolékaře hl. města Prahy neplatí předpisy služební instrukce pro úřední zvěrolékaře úřadů politických, vydané min. nař. ze 17. listopadu 1909 č. 179 ř. z.

(Nález ze dne 15. dubna 1929 č. 16.899/26.)

Věc: František S. a Rudolf S. v Praze proti zemskému správnímu výboru v Praze o provozování zvěrolékařské praxe.

Výrok: Stížnosti se zamítají jako bezdůvodné.

Důvody: Užší správní komise hl. m. Prahy se usnesla 13. září 1922 na základě § 72 obecního řádu, § 13 služ. pragmatiky platné pro úředníky obce pražské, dále na základě usnesení sboru obecních starších ze 6. června 1910, kterým byl přiznán postup časový měst. zvěrolékařům v témž rozsahu, jako ostatním vysokoškolským úředníkům, avšak se současným zákazem provozování soukr. prakse, sděliti všem zvěrolékařům obce pražské, že trvá na usnesení zmíněném a na zákazu výkonu soukromé prakse měst. zvěrolékaři, jakož i výkonu jiných služeb mimo služby pro obec pražskou. Přestoupení tohoto zákazu pokládá užší správní komise za provinění služební, jež podléhá příslušným předpisům služ. pragmatiky. Sbor hl. m. Prahy pro vyřizování stížností ke stížnostem Františka S. a spol. usnesení to zrušil pro nezákonnost, pokud se týče pro vadu v řízení. — — — — —

Proti tomuto rozhodnutí podala měst. rada stížnost, jíž zsv vyhověl a nař. rozhodnutí zrušil. — — — — —

O stížnostech podaných do tohoto rozhodnutí uvážil nss toto: — — — — — — —*)

Co pak se týče námitky stížností, vytýkající nezákonnost výroku žal. úřadu, obsaženého v napadeném rozhodnutí, dle něhož instrukce služ. upravující službu zvěrolékařskou pro úřední zvěrolékaře polit. úřadů neplatí v daném případě pro zvěrolékaře praž. magistrátu, bylo uvážiti, že st-lé nemohou se ve sporné věci, o niž jde, a jež dotýká se

*) Důvody stížn. sboru a zsv-u jakož i nálezu nss-u jsou tytéž jako při Boh. A. 7873/29.

služ. poměru st-lů jako zaměstnanců vůči obci jako zaměstnavateli, dovolávati služební instrukce pro úřední zvěrolékaře politických úřadů vydané nařízením min. vnitra ze 17. listopadu 1909 č. 179 ř. z., na místo dosavadní služ. instrukce z 21. června 1882 č. 91 ř. z., jež svrchu cit. nařízením byla zrušena.

Instrukce tato obsahuje totiž jednak ustanovení ve příčině služ. poměru úředních zvěrolékařů politických úřadů jako zaměstnanců vůči státu jako zaměstnavateli, jednak upravuje výkon veř. služby zvěrolékařské. Toliko tato druhá část instrukce pro státní zvěrolékaře týká se i zvěrolékařů města Prahy, pokud jde o obor úřední činnosti jejich ve příčině veř. služby zvěrolékařské, kteroužto část obec pražská také převzala do své vlastní instrukce. Ustanovení státní instrukce, že úřední zvěrolékař jest potud oprávněn vykonávati zvěrolékařskou praxi, pokud tím jeho úřední povinnosti netrpí újmy, mohli by se st-lé jakožto měst. zvěrolékaři dovolávati jenom tehdy, kdyby byla obec pražská převzala také toto ustanovení do své vlastní instrukce. Poněvadž však tak neučinila, platí pro měst. zvěrolékaře obce pražské ty předpisy, které obec, upravujíc služební poměr svých zaměstnanců, jako jejich zaměstnavatel vydala, a takovým předpisem upravujícím spornou otázku vedlejšího zaměstnání je právě ustanovení § 13 služ. pragm. pro zaměstnance hl. m. Prahy. — — —

Č. 7875.

Zaměstnanci veřejní: * Pragmatikální úředník stpú-u, který byl přidělen k výkonu služby u přídělového komisaře mimo sídlo obvodové úřadovny, u níž jest ustanoven, nemá nároku na náhradu stěhovacích výloh.

(Nález ze dne 15. dubna 1929 č. 26.210/26.)

Věc: Václav K. v Ch. proti státnímu pozemkovému úřadu o stěhovací výlohy.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl zaměstnán u stpú-u od 1. ledna 1921 do 15. září 1921 jako odborný poradce a od 16. září 1921 jako smluvní hospodářský úředník. Dekretem stpú-u z 15. dubna 1925 byl ustanoven služebně k obvodové úřadovně v H. a to pro službu u přídělového komisaře v Chl., v důsledku čehož sproštěn dnem 14. dubna 1925 služby u přídělového komisaře v N., aby se nejpozději dne 15. dubna 1925 přihlásil k nastoupení nové služby u přednosty odborové úřadovny v H. Na konec podotknuto, že opatřením tím se na služ. požitcích st-lových nic nemění a že přiznání diet a cestovného upraveno jest výnosem z 30. listopadu 1922. Dekretem z 20. dubna 1925 byl st-l na základě zmocnění daného vládou jmenován vrch. hosp. oficiálem IX. hodn. třídy ve stavu zemědělských úředníků stpú-u. Přednostovi obvodové úřadovny v H. bylo zároveň uloženo, aby st-le vzal do předepsané přísahy pro pragmatikální úředníky, což se stalo dne 22. května 1925. Dekretem z 11. května 1926 byl st-l ustanoven služebně k obv. úřadovně v H. a to pro službu u přídělového komisaře v Ch., v důsledku čehož sproštěn služby u pří-